

KONSPEKTY SPOTKAŃ MIESIĘCZNYCH KRĘGU

„[Trzeba] **sluchać Chrystusa w Jego słowie** strzeżonym w Piśmie Świętym. Słuchać Go w wydarzeniach naszego życia, starając się odczytywać ukryte w nich przesłanie Opatrzności. Słuchać Go także w braciach, przede wszystkim w tych najmniejszych i ubogich, w których sam Jezus woła o naszą konkretną miłość. **Słuchać Chrystusa i być posłusznym Jego głosowi: to jest najlepsza i jedyna droga, która wiedzie ku pełni radości i miłości**” (Benedykt XVI, Anioł Pański, 12.03.2006).

Tą najlepszą i jedyną drogą pragniemy pójść w kolejnym roku pracy jako uczniowie słuchający Pana. Małżeństwom należącym do kręgów po etapie formacji podstawowej (I i II rok pracy) proponujemy podjęcie refleksji nad tym, w jaki sposób małżonkowie i ich najbliżsi mogą realizować zaproszenie do wsłuchiwania się w głos Pana. Pomocą mogą służyć prezentowane w kolejnych numerach Listu Domowy Kościół konspekty spotkań miesięcznych. Całość tematyki w tym roku została podzielona na dwie grupy:

- wymiar indywidualny (szczególnie poprzez modlitwę osobistą, czytanie i rozważanie słowa Bożego, liturgię i nauczanie Kościoła);
- wymiar wspólnotowy (wsłuchiwanie się w głos najbliższych: współmałżonka i dzieci oraz głos wspólnoty). Wszystko po to, by umieć na co dzień być blisko Tego, który do końca nas umiłował.

Tematy kolejnych spotkań

1. Słuchać Pana.
2. Słuchać Pana podczas modlitwy osobistej.
3. Słuchać Pana, czytając i rozważając słowo Boże.
4. Słuchać Pana w liturgii.
5. Słuchać Pana, rozważając nauczanie Kościoła.
6. Słuchać Pana, wsłuchując się w głos współmałżonka.
7. Słuchać Pana, wsłuchując się w głos naszych dzieci.
8. Słuchać Pana, wsłuchując się w głos wspólnoty.
9. Słuchać Pana w codzienności, odczytując znaki czasu.
10. Podsumowanie pracy rocznej. Jak słucham/słuchałem słowa Pana?

Krótkie teksty, nad którymi chcemy się pochylić na spotkaniu, zostaną zaczerpnięte między innymi z dokumentów przygotowujących do Synodu Biskupów w 2008 r. na temat słowa Bożego (tzw. Lineamenta oraz Instrumentum laboris); z Orędzia końcowego Synodu Biskupów «Słowo Boże w życiu i misji Kościoła»; z blogu Arcybiskupa Poznańskiego pisanego podczas Synodu Biskupów w 2008 r.; z tekstów zawartych w książce Benedykta XVI, *Myśli o słowie Bożym. Rozmawiając z Bogiem; Silouane-Serge Ponga, Sztuka zapamiętywania słowa Bożego oraz Franciszka Blachnickiego, Kto ma uszy do słuchania. Jeśli w ciągu roku ukaże się posymodalna adhortacja, także z tego dokumentu Kościoła będziemy czerpać wskazówki do pracy w ciągu roku.*

W sugestiiach do pracy w ciągu miesiąca zostaną umieszczone w formie tabelarycznej teksty Pisma Świętego nawiązujące do tematu spotkania, do rozważania podczas codziennej lektury słowa Bożego. Materiały te powstaną przy współpracy z ks. Adamem Prozorowskim, wielokrotnym moderatorem rekolekcji Domowego Kościoła w archidiecezji poznańskiej; współpracownikiem Dzieła Biblijnego im. Jana Pawła II w tejże diecezji.

Ostatnim elementem konspektów będą inspiracje do części formacyjnej – do dowolnego wykorzystania przez animatorów.

Konspekt spotkania miesięcznego kręgu (I) SŁUCHAĆ PANA...

I. Dzielenie się życiem

Podczas symbolicznego posiłku dzielimy się przeżyciami z okresu wakacji, doświadczeniem rekolekcji formacyjnych itp.

II. Część modlitewna

- dzielenie się Słowem Bożym Łk 1,26-38 lub Pwt 6,4-9

- rozważenie (z dopowiedzeniami) pierwszej tajemnicy radosnej różańca – Zwiastowanie NMP.

Dopowiedzenia staramy się ukierunkować na zastłuchanie i otwarcie się na słowo Boga. Wzorem takiej postawy jest Maryja, służebnica Pańska.I

III. Część formacyjna

- dzielenie się realizacją zobowiązań (z okresu wakacji)

- pochycenie się nad tematem: **Słuchać Pana**

Fundamentem naszego życia jest **pierwszeństwo Boga, pierwszeństwo Jego słowa, Jego działania, pierwszeństwo Jego miłości, pierwszeństwo Jego obecności**. Zafalszowanie fundamentu wiary powoduje jednocześnie zafalszowanie samej wiary. Nasza wiara bywa bardzo płytka, banalna, dlatego że najpierw sami dużo mówimy do Boga nie słuchając Go; zapewniamy, iż bardzo Go kochamy, choć wcale nie czujemy się kochani przez Niego; bardzo dużo robimy dla Boga, chociaż nie widzimy, co On dla nas czyni (J. Augustyn, *Adamie, gdzie jesteś?*, Kraków 1996, s. 85).

„*«Słuchaj, Izraelu», «Shemà Israel» to pierwsze przykazanie Ludu Bożego (Pwt 6, 4). «Słuchaj» to również pierwsze słowo Reguły św. Benedykta. Bóg wzywa wierzącego, by słuchał uszami serca. Serce w Biblii jest nie tylko siedliskiem uczuć i emocji, ale najgłębszym centrum osoby, gdzie podejmowane są decyzje. Dlatego niezbędna jest cisza, która wykracza poza słowa. Duch Święty pozwala usłyszeć i zrozumieć słowo Boże, jednocząc się w ciszy z naszym duchem (cf. Rz 8, 26-27) (Instrumentum laboris 26).*

„Cały sekret «serca pełnego rozsądku» (por. 1 Krł 3, 9) polega na tym, by **uformować serce zdolne do słuchania**. Możemy otrzymać ten dar jeśli nieustannie będziemy **medytować słowo Boga** i jeśli **pozostaniemy w Nim zakorzenieni, starając się poznawać Je zawsze coraz lepiej**” (Benedykt XVI, *Przesłanie, 22.02.2006*).

Scena ukazuje Archaniola Gabriela trzymającego w ręku zwój, który – jak sądzę – jest symbolem Pisma, słowa Bożego. Maryja zaś klęczy na wewnętrznej stronie zwoju. **Maryja jest wewnątrz zwoju, to znaczy żyje słowem Bożym i wszystkim tym, czego Ono wymaga. Ona żyje ogarnięta słowem. Wszystkie Jej myśli, Jej wola, Jej działanie – wszystko to jest przepelnione i uformowane słowem. Maryja, sama zamieszkując w słowie, może stać się nowym «Mieszkańcem» słowa w tym świecie** (Benedykt XVI, *Przemówienie, 11.03.2006*).

Pytania do dzielenia się:

- Gdzie i w którym momencie mojego życia usłyszałem już głos Pana? Czy słowo Pana jest pierwsze – przed całym moim/naszym działaniem; przed każdą moją/naszą decyzją? Na ile jestem posłuszny temu głosowi? (podać konkretne przykłady z życia osobistego, małżeńskiego, rodzinnego)

- Co przeszkadza w słuchaniu słowa Bożego? Jakie warunki są potrzebne do owocnego słuchania słowa Bożego?

- Dlaczego Maryja może być nauczycielką i Matką w słuchaniu słowa Bożego? W jaki sposób Maryja może być wzorem chrześcijanina, który słucha, medytuje słowo Boże i żyje nim?

Zakończenie

- ustalenie daty i miejsca następnego spotkania

- krótka modlitwa i udzielenie błogosławieństwa Bożego przez kapłana.

Sugestie do pracy w ciągu miesiąca:

- podczas modlitwy osobistej, małżeńskiej i rodzinnej pielęgnować świadomość modlitwy jako słuchania Pana

- realizując zobowiązanie regularnego spotkania ze słowem Bożym, można pochylić się nad następującymi tekstami:

Temat tygodnia	Zaproszenie skierowane do człowieka	Owoce słuchania Boga	Prośby do Boga, aby słuchał człowieka	Bóg słucha człowieka
Dzień Tygodnia	Pierwszy tydzień	Drugi tydzień	Trzeci tydzień	Czwarty tydzień
Niedziela	Pwt 6,4–9	Pwt 4,1	Ps 5,2–4	Pwt 5,28
Poniedziałek	Wj 15,26	Pwt 7,11–15	Ps 17,1–2	Pwt 26,7–9
Wtorek	Wj 23,20–23	Pwt 11,13–15	Ps 27,7–10	1 Krl 9,3
Środa	Pwt 12,28	Pwt 28,1–2	Ps 30,9–11	2 Km 7,14–15
Czwartek	Pwt 15,4–5	Pwt 30,9–10	Ps 39,13–14	Ps 6,9–10
Piątek	Pwt 30,11–13	Pwt 28,12–14	Ps 54,3–5	Ps 17,7
Sobota	Pwt 31,11–13	Pwt 26,16–19	Ps 61,2–4	Ps 34,5–7

TEKSTY POGLĘBIAJĄCE OMAWIANY TEMAT

Dokument przygotowujący do Synodu Biskupów w 2008 r. na temat słowa Bożego, tzw. *Lineamenta*:

„Tym, co przede wszystkim decyduje o spotkaniu człowieka z Bogiem jest *nabożne słuchanie słowa*. Żyje się według ducha w tej mierze, w jakiej potrafi się stworzyć miejsce słowu, pozwala się narodzić słowu Bożemu w sercu człowieka. Albowiem to nie człowiek może zgłębić słowo Boże, ale jedynie ono, słowo, może zdobyć człowieka i nawrócić go, pozwalając mu odkryć swe bogactwo i swe tajemnice, otwierając przed nim horyzont sensu, wizję wolności i pełnej ludzkiej dojrzałości (por. Ef 4, 13). Poznanie Pisma Świętego jest dziełem kościelnego charyzmatu, który dany jest wierzącym otwartym na Ducha” (*Lineamenta* 34).

Ks. F. Blachnicki, *Kto ma uszy do słuchania...*, Kraków 2009, s. 51-53.

NAJPOWAŻNIEJSZA SPRAWA

Iz 26, 1-6; Ps 118, 1. 8-9. 19-21. 25-27; Mt 7, 21-27

Chrystus poucza nas, jak mamy słuchać Jego słowa. Można powiedzieć, że Chrystus poucza nas także, jak mamy czytać Ewangelię albo w ogóle Pismo Święte. [...] We fragmencie Ewangelii według św. Mateusza Chrystus pokazuje dwa sposoby słuchania albo czytania słowa Bożego. Jeden z nich chwali i ukazuje jako wzór, a drugi gani i każe nam wystrzegać się go. Pierwszy sposób polega na słuchaniu i wypełnianiu słów Chrystusa, a drugi na słuchaniu i niewypełnianiu. [...]

Słowo Boże jest słowem Boga, to znaczy, że Bóg jako Osoba daje nam swoje słowo. Dlatego słowa Bożego nie można czytać tak, jak się czyta słowo ludzkie. Słowo ludzkie można czytać dla zaspokojenia ciekawości, dla pomnożenia swojej wiedzy. Słowo Boga natomiast musi być przyjęte jako słowo Osoby Bożej, która dając nam swoje słowo, domaga się od nas, żebyśmy temu słowu podporządkowali swoje życie. Czytanie słowa Bożego to sprawa poważna, bo czytać i nie wypełniać, słuchać i nie wypełniać, to lekceważyć Boga. Spotkanie ze słowem Bożym musimy potraktować jako sprawę najpoważniejszą w naszym życiu, dlatego potrzebne jest odpowiednie usposobienie. Jest to usposobienie wiary. Słowo Boże przyjmujemy wiarą. Wiara zawiera w sobie gotowość posłuszeństwa. Wiara nie jest tylko wiedzą o Bogu, jej pomnażaniem. Wiara nie jest zdobywaniem wiadomości dla zaspokojenia swojej ciekawości. Nie polega też na przeprowadzaniu spekulacji opartych na Piśmie Świętym, na słowie Bożym. Wiara to spotkanie z Bogiem, który przez swoje słowo objawia nam siebie. Objawia nam swoje plany i swoją wolę. Dlatego gotowość poddania słowu Bożemu swojego życia, postępowania zgodnie z tym słowem, pozwala nam dopiero we właściwy sposób i z pożytkiem czytać słowo Boże.

W Ruchu Światło-Życie to właśnie czynimy sprawą najważniejszą. Można by powiedzieć, że cały Ruch nie jest niczym innym niż próbą właściwego spotykania się ze słowem Bożym. Nasz znak Fos-Zoe – Światło-Życie – to wyraża. Słowo Boże jest światłem, które nie może być nigdy oddzielone od życia. To znaczy, że to, co poznajemy umysłem jako słowo Boże, musimy przyjmować wolą jako prawo Boże. Wtedy będziemy mieli życie. Chrystus obiecuje życie nie temu, kto zna Pismo Święte, kto wiele czyta i wiele wie, ale temu, kto idzie za tym światłem. „Kto idzie za Mną – mówi Chrystus nie chodzi w ciemności, ale będzie miał światło życia” (J 8, 12). Iść to znaczy podejmować wysiłek woli, to znaczy czynić to, co słowo Boże nam pokazuje jako zasadę postępowania, jako prawdę, którą musimy czynić z miłości. Nie można spotykać się ze słowem Bożym lekkomyślnie i tak, jak spotykamy się z inną książką. Czytamy, dyskutujemy, uprawiamy spekulacje, szukamy zadowolenia, sensacji. Tak możemy postępować ze słowem ludzkim. Ze słowem Bożym natomiast musimy się spotykać jak z Bogiem samym, jak z żywym Bogiem – to znaczy z bojaźnią, z wiarą i z miłością wsłuchiwać się w to, co Bóg chce nam powiedzieć, żeby to czynić, żeby Jego słowo wprowadzać w życie. Postępując w ten sposób, poprzez słowo Boże budujemy dom swojego życia. Budujemy go na skale, bo budujemy na prawdzie, która jest z Boga, i na woli Boga, który ma dla nas swoje plany.

J. Augustyn, *Adamie, gdzie jesteś?*, Kraków 1996, s. 84-86.

Pierwsze jest: „Słuchaj Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jedyny”. Odpowiedź Jezusa na pytanie, co jest najważniejsze w naszym życiu, nie pozostawia cienia wątpliwości. Pierwsze jest «słuchanie Boga». Podstawę wiary stanowi prawda: Bóg mówi, człowiek słucha; Bóg daje, człowiek przyjmuje; Bóg działa, człowiek podlega działaniu; Bóg kocha, człowiek pozwala się kochać. Nigdy odwrotnie. Prześiąknięci aktywizmem łatwo nieraz zmieniamy kierunek ustalony przez Boga. Zamiast najpierw słuchać Boga, zaczynamy sami do Niego mówić; zamiast pozwolić się kochać, próbujemy udowodniać Mu najpierw naszą miłość; zamiast dostrzegać Jego działanie w naszym życiu, sami pierwsi rzucamy się w wir działania; zamiast przyjmować Boże dary i cieszyć się nimi, usiłujemy sami dawać. Jak faryzeusz modlący się w świątyni szukamy w ten sposób potwierdzenia dla własnej wielkości we własnym mówieniu, kochaniu, działaniu (...).

Kiedy mimo wszystko próbujemy mówić do Boga, okazywać Mu naszą miłość, dawać Mu dary, działać dla Niego, wówczas szybko odkrywamy nasze ubóstwo wewnętrzne; dostrzegamy, że jesteśmy puści i jałowi wewnątrz. Ale to doświadczenie pustki i ubóstwa jest bardzo cenne. Naprowadza nas bowiem na potrzebę otwarcia się na Boga. Przypomina nam fundament naszego związania z Bogiem: «Słuchaj Izraelu».

Nie możemy bowiem mówić do Boga, zanim Go nie usłyszymy; nie możemy Go kochać, zanim nie pozwolimy się pokochać; nie możemy dla Niego działać, zanim nie przyjmijemy Jego działania. Nasze mówienie do Boga jest bowiem tylko odpowiadaniem na Jego słowo; nasze dawanie jest dzieleniem się z Nim Jego własnymi darami; nasze działanie jest współdziałaniem z Nim; nasze kochanie jest odpowiadaniem miłością na miłość.

A. Ballestrero, *Błogosławieni, którzy słuchają*, Kraków 2002, s. 25-26.

„Szczęśliwe karty historii oznaczają, że człowiek posłuchał Boga, smutne zaś – że człowiek odrzucił taką możliwość. Tak jest, aż do najmniej istotnego detalu. Zarówno, jeśli przyglądnijemy się wielkim wydarzeniom historycznym, jak i tym drobnym, ograniczonym do ogniska domowego czy intymności każdej istoty, każdego serca, zauważymy, że interpretacja dziejów ludzkości nawet w przypadku najdrobniejszych ich szczegółów jest zawsze taka sama. Kto słucha Boga, tworzy historię pełną chwały i szczęścia Bożego, kto Go nie słucha, na własną szkodę oddala od siebie szczęście i chwałę Bożą”.

Inspiracje do części formacyjnej – pochylenie się nad tematem

Słoneczko

Potrzebne materiały:

arkusz papieru z napisem: „Słuchać Pana”, kolorowe karteczki (najlepiej samoprzylepne) – po dwie/trzy dla każdej osoby, pisaki, klej.

Każdy z uczestników spotkania zastanawia się, w jaki sposób może słuchać Pana. Wybiera tylko dwa, trzy spośród pomysłów i zapisuje je na małych kartkach (jeden element na jednej kartce). Z zapisanymi kartkami podchodzi do arkusza papieru i układa je w taki sposób, by kartki z tą samą treścią tworzyły jeden promień. W ten sposób powstaje słoneczko. Cały arkusz przyczepiamy w widocznym miejscu i zapraszamy uczestników spotkania do refleksji.

Istotą tej metody jest zestawienie poglądów w formie ułożonych z kartek promieni, hasłowo prezentujących tę samą odpowiedź. ■

